OSASTOILLE JA ASIAMIEHILLEMME

Kiiruhtakaa Vapun tilausten lähettämistä. Asiamiehistä ja osastoista riippuu kuinka paljon Vappua myydään. Vappua parhaillaan painetaan ja tulee se painetuksi tämän kuun ajalla. Vappu valmistuu niin, että tilaajille voimme sen lähettää ensi kuukauden kymmenennen päivän seutuvilla.

Vapun sisällöstä on jo aikaisemmin ollut selostus, sanottakoon vaan, että Vapun sisältö on tänä vuonna täysipainoista ja joka kuhnailee tilaustensa lähettämisessä, niin voipi käydä siten, että jääpi odottamaan Vappua seuraavaan vuoteen. Vapun menekki on vuosi vuodelta lisääntynyt ja on huomattava, että sitä on rajotettu määrä saatavissa.

Asiamiehet muistanevat, että Vappua voipi lähettää Suomeen ja maksaa se vaan 50 senttiä Suomeen lähetettynä.

Toimitaanpa ripeästi Vapun suhteen, niin saamme sen heti mailmalle, joka kappaleen mitä sitä valmistuu.

Ei ole unohdettava myöskään Lasten Kevättä; se valmistuu samoihin aikoihin.

Lasten Kevät on julkaisu, jonka jokainen ilomielin hankkii lapsilleen.

Lasten Kevään tilausten lähettämiseen nähden voimme sanoa samaa kuin Vapunkin tilauksiin nähden. Tämän julkaisun voi lähettää Suomeen ja Canadaan, sen hinta on vaan 15 senttiä.

Näiden kevätjulkaisujen suhteen on toimittava nyt; käydäänpä asiaan ripeästi käsiksi.

Toveruudella, LIIKKEENHOITAJA.

---

saan ei voi turvautua muihin tiedonlähteisiin kuin johonkin "toiskielisen lehden artikkeliin", jota se sanoo "luulevansa" Bergerin kirjottamaksi.

Jos me bolshevikilaisuutena pidämme ainoastaan sitä bolshevikien toimintaa, mikä heidät on tuonut Venäjän vallnkumoustaistelussa etualalle, nimittäin aseellista luokkasotaa, niin on sanottava, että me sosialistit paremmin kuin syndikalistitkaan emme ole käytännössä olleet bolshevikeja ainakaan tähän saakka, koskapa emme ole olleet aseellisia kapinoita johtamassa.

Tämä kai on selvää pitemmittä puheitta.

Entäs mitä me olemme teorioissa?

Syndikalistien ohjelmissa ei puhuta aseellisesta joukkotoiminnasta yhteiskunnallisen vallankumoustaistelun ratkaisukeinona, vaan ainoastaan suurlakosta, joka "halvauttaa" koko yhteiskunnan ja ällistyttää porvarit, jotka sitten avuttomuudessaan luovuttavat tuotantovälineet sitä luovutusta kädet ristissä odottavain syndikalistien haltuun.

Varsin näin yksinkertaiseksi eivät sosialistit ole kuvitelleet yhteiskunnallisen vallankumouksen prosessia.

Monissa kirjotuksissaan esimerkiksi Kautsky varottaa ketään tuudittelemasta itseään siihen harhaluuloon, että kapitalisesta järjestelmästä sosialistiseen siirtyminen voisi tapahtua rauhallisesti. Mitä taas tulee aseelliseen joukkotoimintaan on hän siinä kaiken toivonsa asettanut varsinaiseen sotaväkeen. **"Militarismin voi enää murtaa ainoastaan siten, että sotaväki itse osottautuu epäluotettavaksi, eikä siten, että suuttunut kansa sen voittaisi."** Näin selitti Kautsky jo v. 1892 Amsterdamissa pitämissään luennoissa. Kukaan ei voine väittää, että se ei olisi puhtaasti bolshevikiläinen ajatus. Se vain sopii ottaa huomioon, että silloin kun Kautsky noin selitteli **ei vielä bolshevikeja ollut olemassakaan.** Vasta kuutisen vuotta myöhemmin näet perustettiin Venäjän sosialidemokratinen puolue, jonka keskuudessa sitten vuosien kuluessa suuntariidat johtivat bolshevikien (enemmistöläisten) ja menshevikien (vähemmistöläisten) ryhmäin muodostumiseen. Venäjän sosialidemokratisen puolueen bolshevikilainen suunta erikoisesti on antanut painoa tuolle kautskyläiselle käsitykselle ja sen mukaisesti harjottanut uupumatonta agitatsionia sotilaiden keskuudessa ja varsinkin v. 1905 jälkeen, sen nuorison keskuudessa, joka on juuri asevelvollisuusikään tulossa.

"Industrialistin" bolshevikeiksi itseään kehuskeleva toimituskunta, joka niin rajattomalla halveksumisella puhuu "sosialistien oppi-isästä Kautskystä", hämmästynee hieman huomatessaan, että tätä vanhaa Kautskya voidaan sanoa täydellä syyllä bolshevikienkin oppi-isäksi, kun on kysymys yhteiskunnallisessa vallankumouksessa käytettävistä taistelukeinoista. Mutta ennenkuin tämä asia on loppuun käsitelty, on heillä syytä enemmänkin hämmästyä.

Kukaan marxilaisista teoretikoista ei ole syndikalistien tavoin kuvitellut yhteiskunnallisen kumoustaistelun ratkeavan yksinomaan suurlakon avulla.

"Väkivalta on kätilönä jokaiselle vanhalle yhteiskunnalle, joka on tulossa uuden äidiksi," lausui aikoinaan jo Marx.

Ja itävaltalainen sosialistinen teoretikko Danneberg ottaaksemme tähän vielä kolmannen sitaatin, lausuu:

"Veriset väkivallanteot ovat luoneet kapitalistisen yhteiskunnan perusteet, väkivallan teot kuvaavat sen tietä. Jos me saarnaamme sopusointua ja rauhaa, nauretaan meidät pellolle. Ainoastaan taistelu vie meitäkin eteenpäin, eikä lie kapitalistisen yhteiskuntajärjestyksen loppu sen rauhallisempi kuin oli sen alku". Sopii myös palauttaa tässä yhteydessä mieleen oman "rohveettamme", A. B Mäkelän, lausunto v:lta 1907. Puhuessaan Quincyssä, Mass., sanoi hän yhteiskunnallisesta vallankumouksesta puhuessaan m. m. seuraavaa: "Mitään olemisen taistelua en tiedä tätä ennen ratkaistun yhteiskunnassa tai koko luomakunnassa puhtaasti henkisillä aseilla, keskusteluilla, väittelyillä, äänestyksillä, enkä oikein usko nyt vieläkään sitä voitavan — sillä emme ole puhtaasti henkisiä olentoja vielä." — J. S—s.

Huomaamme siis, että sosialistit juuri edustavat niitä käsityksiä, joiden toteuttaminen todellisuudessa on ensiksi tullut Venäjän bolshevikien osaksi, kun taas syndikalistien pelkkää suurlakko-teoriaa ei Venäjällä edusta muut kuin ehkä ne syndikalsitit joiden "Industrialistissa" joku viikko sitten sanottiin koettavan kumota bolshevikihallitusta (se vankilassa olevan venäläisen i. w. w.-läisen artikkeli). Sopii vielä palauttaa mieleen se "Industrialistissa" äsken julaistu toimitusartikkeli, jossa rajattomalla halveksumisella puhuttiin Suomen sosialisteista, kun he ovat turvautuneet "pyssykrapoihin" ja pahoteltiin sitä, kun ei heille voi täältä nyt hädän hetkenä lähettää "tehokkaampia aseita", nimittäin "tuplajuulaista" kirjallisuutta!

Johdumme siis ehdottomasti siihen tulokseen, että bolshevikit ja sosialistit ovat samojen vallankumousteoriain kannattajia, sillä erotuksella vain, että bolshevikit ovat ensiksi joutuneet niitä teorioita käytäntöön sovelluttamaan.

"Industrialisti" syndikalistisine teorioineen **ei sovellu yhteen bolshevikien paremmin kuin muidenkaan sosialistien kanssa.**

Entäs sitten ne menshevikit?

Kuten sanottu, hajaantui Venäjän sosialidemokratinen puolue v. 1903:n puoluepäivillä kahteen ryhmään, bolshevikeihin (enemmistöläisiin) ja menshevikeihin (vähemmistöläisiin).

Erotuksen näiden ryhmien välillä selittää "Industrialisti" siten, että "menshevikit ovat porvareita ja bolshevikit syndikalisteja."

Varsin näin ei asian laita ole.

Molemmat ryhmät ovat sosialisteja.

Molemmat ryhmät hyväksyivät puolueen tietopuolisiksi periaatteiksi Marxin ja Engelsin opit. Yksimielisyyteen päästiin puolueohjelmaankin nähden, mutta menettelytapakysymyksissä tuli riita. Eikä ihmekään, sillä olipa täällä puoluekokouksella ratkaistavana sillä alalla pulmallisempia kysymyksiä kuin monissa muissa maissa sen toiminta-alueen laajuuden ja ennenkaikkea sen raskaan painostuksen takia, jonka alaisena puolueen tsaarihallituksen aikana oli toimittava. Sopivan pohjan hajaantumisen syntymiselle muodosti lisäksi vielä puolueen jäsenten keskuudessa vallitsevat **eri käsitykset taloudellisen ja politillisen toiminnan merkityksestä.**

Jo aikaisemmin oli Venäjän työväenliikkeessä esiintynyt suunta, joka, kuten meillä "Industrialistin" mukana kulkevat syndikalistit, vastusti jyrkästi poliittista toimintaa. Kun v. 1897 syntyi kysymys sosialidemokratisen puolueen perustamisesta, tappelivat sen suunnan kannattajat ankarasti puolueen perustamissuunnitelmia vastaan, käyttäen meillekin täällä niin tuttuja väitteitä, että nimittäin poliittinen toiminta on työväestölle ei ainoastaan tarpeeton, vaan vieläpä vaarallinenkin, koska silloin "asiain hoito voi joutua johtajain käsiin, jotka taas voivat pettää työläisiä". Kannattajansa sai tämä suunta etupäässä taistelu-intoisesta mutta **heikoilla yhteiskunnallisilla tiedoilla varustetuista työläisistä** aikana, jolloin tsaarihallitus oli heidän joukostaan nyppinyt pois laajempia tietoja ja kokemuksia omaavat toverit.

Jos mikään virtaus Venäjän työväenliikkeessä muistuttaa meidän syndikalisteja, niin on se juuri tämä "ekonomistien" nimellä esiintynyt pelkästään taloudellista taistelua kannattava ja sen mukaan nimensä ottanut, poliittista toimintaa vastustava suunta.

Sen ankarimpia vastustajia oli **Ljenin.**

Mikään ei voisi olla hassunkurisempaa kuin se, että "Industrialisti" kiven kovaan väittää Ljeninin olevan "pelkän taloudellisen toiminnan kannattajan."

Joutuessaan tappelemaan ekonomisteja vastaan heidän **yksipuolisuutensa** eli "yksikätisyytensä" takia saivat Ljeninin kiistakirjotukset helposti sellaisen sävyn, että **voitiin syyttää ja syytettiin häntä suorastaan taloudellisen toiminnan halveksijaksi, joka työväen koko vallankumousliikkeen asettaa poliittisen toiminnan varaan.** Ankarassa kiistassa, kun oltiin, johduttiin ljeniniläisten taholla helposti siihen, että ei aina annettu taloudelliselle toiminnalle sitäkään tunnustusta, minkä se olisi ansainnut, sillä olihan sen avulla saavutettu huomattavia voittoja. Nyt vuoden 1903:n hajaantumiskokouksen aikana oli "ekonomistinen" liike sellaisenaan jo siirtynyt historiallisten asiain joukkoon. Senvuoksi ei väittely-syytkään enää olisi tarvinneet estää ljeniniläisiä antamasta taloudelliselle toiminnalle sille kuuluvaa tunnustusta, mutta sitä, ainakaan "taloudellisten" mielestä, eivät he tehneet. Tämä katkeroitti entisiä "ekonomisteja", jotka taas olivat puolestaan kykenemättömiä käsittämään poliittisen luokkataistelun välttämättömyyden. Kyseessä olevassa kokouksessa nämä taloudellisen suunnan edustajat — "Industrialisti", huomaa: **taloudellisen suunnan! — muodostivat menshevikiryhmän, poliittisen suunnan muodostaessa Ljeninin johdolla bolshevikiryhmän.**

Jos siis kysymme, kummat, poliittista toimintaa kannattavat sosialistitko, vaiko syndikalistit ovat lähempänä menshevikejä, ei kukaan Venäjän työväenliikkeen historiaa tunteva henkilö voi antaa muuta vastausta kuin, **että syndikalistimme ovat läheistä sukua menshevikeille, poliittista toimintaa kannattavain sosialistien ollessa vielä läheisempää sukua bolshevikeille.**

Ne n. k. poliittiset radikaalit, jotka pääpainon panevat taloudelliselle toiminnalle, mutta eivät sentään kokonaan hylkää poliittista toimintaakaan, ovat siinä suhteessa täysin samalla kannalla kuin menshevikit.

"Teollisuustyöläisenä" ollessaan oli "Industrialistimme" jotakuinkin menshevikiläinen lehti, mutta kun se "Industrialistiksi" muututtuaan karisti viimeisetkin poliittisen toiminnan rippeet ohjelmastaan, taantui se sivu menshevikienkin aina "ekonomistien" kannalle saakka, joutuen samalla vielä etäämmälle bolshevikeista.

Kun "Industrialistilla" joukossaan on venäjänkielen taitoinen luutnantti, niin sopisi kehottaa sitä hankkimaan vaikkapa vain Ljeninin kirjottaman kuuluisan lentokirjasen "Mitä tehdä?" jossa Ljenin intohimoisesti taistelee **pelkkää taloudellista suuntaa vastaan,** osottaen niin kouraantuntuvasti **poliittisen toiminnan välttämättömyyden luokkataistelussa,** että varmaan "Industrialistin" paksupäiset toimittajatkin järkiintyisivät, jos luutnanttinsa ottaisi vaivakseen heille tuosta kirjasesta parhaita paikkoja suomennella.

Ainoastaan tavaton tietämättömyys ja luottamus myös lukijakunnan täydelliseen tietämättömyyteen voi saada jonkun tussarin ryhtymään sellaiseen toivottomaan urakkaan kuin on Venäjän työläisten poliittisen taistelun lipunkantajan Ljeninin selittäminen juuri päinvastaisen suunnan edustajaksi kuin mitä hän todellisuudessa on kaikella tarmollaan ollut Venäjän työväenliikkeessä ja edelleen on.

Hajaantumisen jälkeen kesti riitaisuuksia bolshevikien ja menshevikien välillä aina vuoden 1905 suurlakkoon saakka. Vielä sanotun vuoden ajalla, verisunnuntain aiheuttamassa kiihkossa, kiisteltiin ankarasti vallankumouksellisista menettelytavoista. Bolshevikit kannattivat **aseellista taistelua** itsevaltiutta vastaan sekä väliaikaisen hallituksen muodostamista itsevaltiuden kukistuttua. Menshevikit taloudellisen taistelun teoriainsa vangitsemina eivät kannattaneet kumpaakaan. Hajaannus tuli täydellisemmäksi kuin koskaan ennen. Kummallakin ryhmällä oli oma puoluehallintonsa ja oma äänenkannattajansa.

Mutta kun riita oli kireimmillään, oli sovinnon tekokin lähinnä. Lokakuussa puhjennut suurlakko sai menshevikit ja bolshevikit liittymään yhteiseen rintamaan. Valittiin yhteisiä komiteoita ja taisteltiin uljaasti olkaa vasten. "Lokakuun manifesti" näytti lopettavan riidat kerrassaan. Sosialistipuolue sai nyt oikeuden esiintyä julkisena puolueena.

Uudet olot toivat kuitenkin tullessaan uusia erimielisyyksien syitä. Yhtenä sellaisena mainittakoon kysymys entisistä salaisista puoluejärjestöistä, joita varsinaisen poliittisen toiminnan miehet poliittisesti kaukonäköisempinä pyrkivät edelleen säilyttämään, kun taas taloudellisen suunnan edustajat, menshevikit, kannattivat etupäässä julkista järjestötoimintaa.

Suurlakon jälkeen syntyi lukuisasti puoluelehtiä, molemmilla puolueen suunnilla ollen omat lehtensä. Molempien suuntien lehtien yläreunaan oli painettu sanat: "Venäjän sosialidemokratinen työväenpuolue". Pian valtaan päässyt taantumus kuitenkin hyökkäsi ankarasti niiden kimppuun säästämättä kumpaakaan suuntaa. Lehtiä lakkautettiin, toimittajia syösttiin vankiloihin, uusia lehtiä perustettiin joutuakseen saman kohtalon alaiseksi kuin edeltäjänsäkin. Huomattavin näistä lehdistä oli bolshevikien lehti, joka päivä ilmestyvä "Pravda".

Kun maaliskuun vallankumous sitten lopullisesti tuhosi tsaarihallituksen, syntyi yhdellä iskulla laajempi sosialidemokratinen sanomalehdistö kuin koskaan ennen, ollen edelleen bolshevikeilla ja menshevikeillä eri lehtensä, molempien suuntien lehtien esiintyessä tunnuslauseella: "Kaikkien maitten työläiset, yhtykää!"

Menettelytapariidat näiden kahden samaan puolueeseen kuuluvan ryhmän keskuudessa jatkuvat tänä päivänä. Ljenin edustaa horjumatta omaamiaan työväen luokkapolitiikan periaatteita, käsittäen, että "jokainen luokkataistelu on samalla poliittista taistelua", Marxin sanoja käyttääksemme.

Äsken saapuneet tiedot kertovat bolshevikien luopuneen puolueensa entisestä nimestä, koska Saksan sosialistit, periaatteensa pettäen, ovat sen nimen häväisseet junkkerismin apureiksi antautuessaan.

Jos bolshevikit nyt olisivat olleet syndikalisteja tai i. w. w.-läisiä tai "industrialisteja", niin tässä olisi heillä ollut mainio tilaisuus uudella nimellään osottaa se.

Ja uuden nimen ottamisella he todellakin tahtoivat alleviivata sen, mitä he ovat.

Siksipä he eivät julistaneetkaan itseään i. w. w.-läisiksi eivätkä syndikalisteiksi eivätkä industrialisteiksi, kuten varmaankin kaikki meidän "Industrialistin" käsityksillä varustetut olisivat pitäneet luonnollisena.

He ottivat käytäntöön **kommunisti**-nimityksen, sen saman nimityksen, jota Marx ja Engels käyttivät laskiessaan perustuksen uusaikaiselle työväen luokkapolitiikalle; sanaa sosialismi välttivät Marx ja Engels siitä syystä, koska heidän aikoinaan "sosialistien" nimellä esiintyi kaikenlaisia yhteiskunnallisia puoskareita.

Ainoastaan yksi keino olisi "Industrialistilla" saadakseen edes omat lukijansa pitemmän päälle pidettyä siinä hullunkurisessa uskossa, että bolshevikit ovat "heikäläisiä". Se keino olisi saada työläiset estetyksi saamasta käsiinsä Venäjän työväenliikettä käsittelevää kirjallisuutta ja sen sijaan itse kirjotuttaa surullisen kuuluisalla luutnantillaan "Venäjän työväenliikkeen historia", jossa tosiasiat käännettäisiin ylösalasin, ja jonka "historian" sitten pänttäyttäisi lukijainsa päähän. Mutta tämä ainoakaan keino tuskin käytännössä vetelee. Venäjän vallankumoustapahtumat ovat siinä määrin vetäneet työväestön huomion puoleensa, että ennenpitkää Venäjän työväenliikkeen ainakin pääpiirteet väkisinkin selviävät myös "Industrialistin" lukijoille. Ja sikäli kuin ne selviävät, sitä naurettavampaan valoon joutuvat "Industrialistin" nykyiset toimitusnerot hullunkurisine väitteineen bolshevikien "tuplajuulaisuudesta", jonka hullunkurisuuden huippuna on Venäjän työväenliikkeen kiihkeimmän poliittisen taistelijan Ljeninin väittäminen sen suunnan kannattajaksi, jota suuntaa vastaan juuri hän on rajuimmin tapellut.

Sellaisia kokonaan pois laidoiltaan olevia vääristelyjä ei pitäisi tuoda julki edes hätävaleina luutnantin rumien töiden peitteeksi.

Ne vain tekevät asemanne entistäkin surkuteltavammaksi.

Muistakaa, että monet lukijoistanne lukevat myöskin Työmiestä. Tämänkin kirjotuksen luettuaan jää ehkä yhden ja toisen mieleen kalvamaan epäilys: mitä maks, jos asiat ovatkin näin. Sitten jää sellainen epäilijä odottamaan, mitä hänen "Industrialistinsa" sanoo, voiko se osottaa tässä annetut tiedot Venäjän työväenliikkeestä, sen bolshevikeista ja menshevikeistä paikkansa pitämättömiksi. Sellainen olisi kuitenkin "Industrialistille" niin mahdoton yritys, että se ei sitä yritäkään tehdä. Se ainoastaan kiljasee tämän tästäkin:

Me olemme bolshevikeja!

Mutta kun sitä kovin usein kiljasee ja toiselta taholta asia **todistetaan perusteellisesti toisin olevan,** supistuu niiden pelkkään hihkasuun uskovain joukko vähitellen yhä pienemmäksi.

Viisainta siis olisi "Industrialistin" olla enää kertaakaan uusimatta noita seinähulluja väitteitään.

Ei teistä bolshevikeja tule muuten kuin omaksumalla sosialistiset luokkataistelukäsitykset, ennenkaikkea **käsityksen poliittisen taistelun välttämättömyydestä taloudellisen toiminnan ohella.**

Jos ette olisi reformeeranneet ohjelmastanne niin perusteellisesti pois poliittista toimintaa kannattavia kohtia, voisitte nyt melkein menshevikeistä mennä.

Nyt te ette ole edes sitäkään.

Olettepahan vain sitä, mitä menshevikit olivat silloin, kun he eivät älynneet olla edes menshevikejä, pelkän taloudellisen toiminnan kannattajia ja poliittisen toiminnan vastustajia, joita Venäjälläkin oli parikymmentä vuotta sitten ja joita siellä sanottiin "ekonomisteiksi".

J. S—s.

Työläistovereille ajateltavaksi

Työläinen, nainen ja mies, pysähdy ja ajattele tätä mailman melskeistä aikakautta! Tee kysymys itsellesi: Mistä johtuu sotaleskien ja orpojen valitus ja kyyneleet? Pysähdy ja ajattele ihmiskunnan kehitystä! Ajatteleppa sitä aikaa, jolloin ihminen eli villinä, taistellen hurjaa taistelua luonnovoimia vastaan olemassaolonsa puolesta, peljäten omaa varjoaankin, kuten eläin ainakin. Hänellä ei ollut mitään aseita joilla olisi puolustautunut vihollisiaan vastaan. Hän joutui puolustamaan itseään kekseliäisyydellään ja niin joutui hän keksimään välineitään olemassaolonsa turvaamiseksi, laittoi suojansa puuhun, tahi luolaan kallion koloon ja pitensi kättään aseella, sekä oppi niitä tarkotuksenmukaisesti valmistamaan, siinä on alku ihmiskunnan kehitykselle.

Ajatteleppa, mikä suuri edistysaskel oli saavutettu, kun opittiin käyttämään tulta, joka tuli yhdeksi voimakkaimmaksi tekijäksi ihmiskunnan kehitykselle! Suuri ja vaivaloinen oli se tehtävä, ennenkuin jousi opittiin jännittämään. Paljon oli vaivaa, ennenkuin kotieläimet saatiin kesytetyksi siihen määrään, että niitä pystyttiin käyttämään hyötyvälineinä. Paljon oli puuhaa siinä, että savi voitiin valaa astioiksi. Vaivaloinen oli se tehtävä ennenkuin opittiin maanviljelys ja kasviksien jalostaminen. Tylsät olivat senaikaisen kiviaseet joilla työ suoritettiin. Paljon tehtiin työtä ennenkuin pronssinen miekka heilui sotamiehen vyöllä. Hidas ja vaivaloinen oli kehityksen kulku ja paljon työtä ja energiaa kysyvä tehtävä ennenkuin rautamalmista opittiin valmistamaan rautaa ja terästä, joka on työvälineitten kuningas.

Ajatteleppa, kuinka pitkälle ihmiskunta oli jo silloin kehittynyt, kun alkaa rautakausi ihmiskunnan historiassa. Silloin oli jo ihmisten kesken tapahtunut suuri rikos. Yhteiskunnalliset tehtävät olivat jakaneet ihmiset luokkiin; toiset olivat toisten valtiaita ja toiset orjia, joita myytiin markkinoilla niinkuin karjaa. Siitä saakka kun se rikos tapahtui, ovat ihmiset pyrkineet elämään kanssaihmistensä kustannuksella, josta on seurannut lakkaamaton luokkataistelu. Ei tyydytty siihen, että suuri kansan enemmistö alistettiin ruumiilliseen orjuuteen, vaan se pidettiin henkisessä pimeydessä. Ja jos jotakin orjille opetettiin, niin se oli orjan alistumisoppia isäntänsä tahdon alle. Kun orjat joskus pyrkivät ajattelemaan omilla aivoillaan, niin heiltä lyötiin pää pois.

Suuri ja vaivaloinen on ollut se työ, minkä ihmiskunta on suorittanut ennenkuin on saavutettu nykyinen teollisuus-yhteiskunta. Pysähdy ajattelemaan pientä aikaa taaksepäin! Ehkä olet kotosin Suomen salomailta, muistat hyvin lapsuutesi ajan, jolloin vielä elettiin alkuperäistä elämää. Äiti kehräsi langat ja kutoi niistä vaatteet; isä teki astiat, valmisti reet, kirvesvarret ja muut tarvittavat työkalut. Vertaile silloista ja nykyistä taloutta keskenään, niin näet kuinka kaikki on muuttunut. Ehkä olet tietoinen siitä, mistä muutos johtuu. Ne ovat koneet jotka muutokset aikaan ovat saaneet. Ajattele tämänpäiväistä vaatteen valmistusta verrattuna entiseen! Nyt konevoimalla käyvät kehräpäät kehräävät yhden henkilön ohjaamana kymmeniä tuhansia kertoja enempi tunnissa lankaa kuin äiti rukilla kehräsi. Sama on suhde kankaan kutomisessa. Kaikkia niitä talouskaluja, joita isä ennen kotona veisteli, valmistetaan nykyään tehtaassa, ne ovat paljon parempia ja saadaan monta vertaa vähemmällä työllä.

Vertaile entisaikaista maanviljelystä nykyiseen suurviljelykseen! Sadan tynnyrin viljan puiminen otti ennen kuukauden aikaa kuudelta henkilöltä, nykyään pui saman viljamäärän puimakoneen avulla kaksitoista henkilöä yhdessä päivässä.

Vertaile nykyaikaisia kulkuvälineitä entisiin vaivaloisiin vankkureihin! Uudenaikaiset kulkuvälineet tekevät mahdolliseksi sen, että saamme tavaroita joka mailman kolkalta elämämme mukavuudeksi, joskaan meillä työläisillä ei ole paljon mahdollisuutta niistä osallisiksi päästä.

Ajattele sitä verratonta konevoimaa, mikä on nykyään käytettävissä! Nyt jättiläisvoimansynnyttäjät vesiputouksissa jauhavat sähköä, jolla valaistaan kaupungin kadut ja huoneet. Ei tarvitse enää vaivaloisesti valaa kynttilöitä ja kiskoa päretikkuja iltapuhteitten valoksi.

Ajattele kuinka on edistytty rakennustaidossa! Nykyään voidaan jättiläiskokoinen rakennus laajuudeltaan ja pilviä piirtävä korkeudessa rakentaa jossakin kuukaudessa. Koko tuotannon laajuuteen nähden olemme viime vuosina kehittyneet, niin suurenmoisesti, että luulisi olevan yleillisen elämän kaikilla yhteiskuntamme jäsenillä. Vaan sen sijaan että työläisillä vallitsisivat edes siedettävät olot osa heistä elää äärimmäisessä kurjuudessa.

Ajattele, mistä johtuu kaikki se, että on keksitty koneita ja työtapa kokonaisuudessaan on tullut aivan satumaisen tuottavaksi, ja siltikin suurin osa kansasta elää kurjuudessa! Se johtuu siitä, että yksityiset omistavat työpaikat ja ostavat työläisten työvoiman halvalla, ja sen tuotemäärän minkä työläiset luovat työllään, myyvät kalliilla hinnalla. Sillä tavalla kerätyt suuret rikkaudet he sitte järjettömällä tavalla tuhlaavat, kuten esim. miljoneerinaikkoset, jotka kuluttavat koiran sairastumiseen ja hautauskustannuksiin kuusikintoistatuhatta dollaria.

Työläis-toverit, ajatelkaapa, miten ahkeria kaivosmiehiä käyvöt ja päivät kaivantojen komeroista kuokkimassa rautamalmia ja toiset työläiset nostavat sen päivän valoon. Sitte se lastataan vaunuihin ja kuletetaan tokalle, josta lasketaan laivoihin, jotka kulettavat sen myrskyisten järvien yli sulimoihin. Siellä se tuhansien asteitten kuumuudessa sulatetaan harkoksi, josta sitte valmistetaan teräslevyjä, jotka monen monituisen käsittelyn perästä vihdoin saapuvat laivaveistämöille. Siellä viisi- tahi kuusisataa miestä hyvien koneitten avulla valmistaa kuudessa kuukaudessa suurten ja ulkonäöltään mahtavan laivan.

Laivaan lastataan suuria määriä kaunista nisua. Se lähtee ulapalle viedäkseen tuon arvokkaan lastin meren taakse, lastin jolla ravittaisiin kymmeniätuhansia ihmisiä kuukausimääriä. Vaan merellä tapaakin tuon jättiläismerenkyntäjän submariini, ja yhdellä lakauksella upotetaan tuo komea alus arvokkaine lastineen merenpohjaan. Ajatelkaa, työläistoverit, kuinka suuri rikos siinä tapahtui! Kymmeniä tuhansia miehiä vuodatti hikihelmensä, useilta silpoutui jäseniä ja moni menetti henkensä ennenkuin tuo toista milioonaa dollaria maksava laiva oli vesillä. Ja satojen työläisten täytyi aavoilla aroilla pitkät päivät pölyssä raataa, ennenkuin tuo viljamäärä oli saatu kokoon. Voi rikosten rikosta, että se tuolla tavalla hävitettiin!!

Ajattele sitä tilannetta, joka on nykyään yleinen ja jatkuva! Lapset otetaan kouluista ja leikkikentiltä ja viedään tehtaisiin kuihtumaan keskenkasvuisina; sillä tavalla heistä tehdään koko elämänijäkseen ruumiillisesti ja henkisesti raajarikkoja. Kokonaiset naisarmeijat asetetaan nälkäpalkalla teollisuuden palvelukseen. Nuoret rotevat miehet ovat työtönnä tienpäällä, kuljeskellen paikasta toiseen, silloin kun ei heitä tarvita sotakentillä.

Työläistoveri, mitä aiot sinä tehdä näinä mailman melskeisinä aikoina? Oletko sinä yksi niistä työläisistä, jotka antavat palttua mailman menolle ja pysyvät poissa työväen järjestöistä? Vai oletko sellainen jäsen, joka on vain muodin vuoksi järjestöissä, eikä toimi mitään järjestönsä hyväksi? Voit olla sellainen toveri, joka on ollut aikoinaan innokas järjestön jäsen, vaan syystä tai toisesta olet pettynyt järjestösi saavutuksiin nähden,. ja nyt olet aivan välinpitämätön koko työväen asialle. Ole mikä hyvänsä yllämainituista, niin teet väärin itseäsi ja koko työväenluokkaa kohtaan, pysyessäsi poissa työväen järjestöistä.

Liittykää työläistoverit ensi tilassa sosialistipuolueeseen, unioihin ja osuustoiminnan jäseneksi, ja järjestynein joukoin tehkäämme tämä mailma onnellisten asuinsijaksi!!

Savon jääkäri.

Suomalaisille sosialistiosastoille Wyomingin valtiossa

Herätkää välinpitämättömyyden unesta, toverit, Wyomingin valtiossakin! Kohta on edustajakokouskin käsissä, eikä vielä ole näkynyt alustuksia sitä varten. Jo olisi aika toimia, että osastot voisivat niistä lausua lausuttavansa, sekä evästää edustajansa tuota kokousta varten.

Olisihan asioita paljonkin, joista olisi siellä keskusteltava, ja edustajain saatava tarkka selvyys osastojensa yleisestä mielipiteestä sekä toivomuksista. Siten tulisi siellä tarkemmin asiat pohdittua, joka taas vaikuttaisi valtiojärjestömme toimintaan edullisesti.

Yksi tärkein ja pahin epäkohta on valtiojärjestössämme sen toiminnan hajanaisuus. Siitä olisi välttämättä laadittava tarkkoja alustuksia, että millä tavalla olisi toimintamme järjestettävä, että se vastaisi tarkotustaan. S. s.-osastojen Keskuskomiteakaan ei voi sille näinollen mitään, kun eivät osastot välitä tehtävistään; eivät välitä lähettää edes tavallisia kuukausiraporttejaan keskuskomitealle, vaikka siitä on usein muistutettukin.

Nythän on taaskin vaalivuosi, jolloin pitäisi olla sosialistiosastot välttämättä vilkkaassa toiminnassa, ja ryhtyä asettelemaan ehdokkaita yleisiin virkoihin, kuten kongressimies- ja senaattoriehdokkaita ja valtion lainlaatijakunnan ehdokkaita, kauntien virkailijoita, y.m.

Suomalaisten sosialistiosastojen olisi myöskin vaikutettava siihen suuntaan, että tämä nykyinen n. s. "Työläisten vahingonkorvauslaki" tulisi perinpohjin uudistetuksi, sillä se on aivan kelvoton; se ei turvaa työläistä miltään vaaralta, eikä myönnä loukkaantuneelle sellaista avustusta, että sillä voisi tulla kunnollisesti toimeen sen ajan kun on työhön kykenemätön.

Toinen samanlainen laki on n. s. "Äitien ja leskien eläkelaki", jonka mitättömän pienet avustusmäärät eivät vastaa tarkotustaan. Niistä olisi myöskin mielestäni tarpeellista keskustella siellä edustajakokouksessa.

Keskuskomitean rahankeräystoimenpiteet olisivat myöskin tärkeät keskustelun aiheet. Sillä kun ei ole nykyään muuta tulolähdettä kuin 5 sentin verotus kerran vuodessa, ja eihän se riitä edes juokseviin menoihinkaan, saati sitten sellaisiin menoihin kuin sillä nytkin on, kuten esim. kirjeenvaihtajien palkintoihin (joita se on päättänyt jakaa kaksi, mutta joiden summasta ei ole vielä ilmottanut). Tästäkin olisi laadittava tarkkoja ehdotuksia, ettei tarvitseisi siten jälestä murista että "siitäkin tehtiin sellainen päätös," kuten usein kuulee.

Kesäjuhlien uudelleen järjestäminen olisi mielestäni myöskin tärkeä asia, ne kun tässä joku aika sitten yleisäänestyksellä lakkautettiin. Silloin oli meillä osastojenkin toiminta yhtenäisempää kuin olivat ne kesäjuhlat. Mutta sen jälkeen on toimintamme lamaantunut, vaikka nyt olisi enemmänkin syytä toimia.

Myöskin olisi keskusteltava ja laadittava alustuksia siitä, olisiko Wyomingin valtioon hankittava vakinainen puhuja tai järjestäjä. Työtä täällä kyllä ainakin olisi käydä herättelemässä nukkuvia osastoja, sekä perustaa uusia niihin paikkoihin, mihin se olisi mahdollista ja missä olisi siihen tilaisuutta. Luonnollisesti ne eivät kaikki tulisi olemaan niin jäsenrikkaita, mutta pääasia olisi vain se, että saataisiin kaikki mukaan omaan taistelurintamaamme, köyhälistön punalipun alle.

Siis ylös, luokkaveljet ja -siskot! Jo on aika nousta köyhälistön täälläkin. Katsokaa kuinka toverimme entisessä kotimaassamme taistelevat itselleen parempia elinehtoja. Ja mekö täällä toimettomina katselisimme emmekä mitään toimisi luokkamme eteen.

F. J. V—o.

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus, on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.

HANNA, WYO.

---

luaikaa. Allekirjottanut kuitenkin toivoo, että "Juhan-Kustaa" pistäytyisi Toverin kellarissa kerran viikossa edelleenkin. Mitä Toverissa eniten tarvittaisiin, niin se on kronikan tapaan kirjotettu alakerta kerran viikossa. Sellainen alakerta antaa sanomalehdelle oikean maun ja on erittäin haluttua tavaraa, eikä se lehden ulkonäköäkään pilaa. Mutta niinkuin tiedämme, Toverin toimittajissa ei ole kronikoitsijan vikaa, vaikka siellä on vanha kronikkamestari "Kaapro Jääskeläinenkin", joka ennen Helsingin Työmiehessä päästeli metkoja juttuja. Toivotaan sentään, että "Juhan-Kustaa" täyttää sen tehtävän ja että hänestä löytyy niin paljon kronikoitsijan vikaa, että laiskimmatkin saadaan seuraamaan Toveria. Tämä on nyt vasta yhden kirjeenvaihtajan yksityinen mielipide, enkä tiedä, josko sitä kannatetaankaan, mutta jos toiset kirjeenvaihtajat ovat kanssani samaa mieltä siitä, että "Juhan-Kustaa' kerran viikossa pistääntyy kellarissa, niin voipi siitä tulla tosikin.

Kun olen tässä puheenvuoron saanut, niin pitääpä sanoa vieraanmiehen puolesta siihen "Naapurin" ja "Juhan-Kustaan" väliseen "riitajuttuun", kannattaako Friscoon asettaa Toverille toimittaja tai ei. Jos Friscossa on siksi paljon suomalaista yleisöä, joille ei tule Toveria, mutta jotka mahdollisesti saataisiin liittymään Toverin tilaajain joukkoon, jos sinne asetettaisiin toimittaja, että se osapuilleen peittää ne lisäkustannukset, mitkä siitä on laskettu Toverille koituvan, niin tietysti silloin kannattaa, sillä ymmärryksellä nimittäin, että Friscon toverit ottavat huolekseen Toverin tilausten hankkimisen, sillä yksi toimittaja ei voi tehdä molempia, seurata paikkakunnan tapahtumia ja hakea lehdelle tilaajia.

Mutta ennenkuin Friscosta ja Berkeleystä saadaan riittävä määrä uusia tilaajia Toverille, pitäisi toimittaja olla toimessaan, jonka työtä voitaisiin käyttää syöttinä tilauksien hankkimiseen. Se paikkakunnan asiain seuraaminen suurissa kaupungeissa henkilöltä, jonka täytyy tehdä se ylitöikseen, on kerrassaan mahdoton, juuri siksi, ettei ole tarpeeksi aikaa, ja usein puuttuu myöskin henkilöä, jolla olisi sellaiseen tärkeään toimeen tarvittava kyky. Mutta paremmallakaan kyvyllä ei päästä toivottuun tulokseen, ellei ole tilaisuutta kykyään käyttää, ja työläisillä sitä tilaisuutta ei ole.

Se kirjeenvaihtajien mielipiteiden kirjavuus huvittaa enimmän itse kirjeenvaihtajia, kun saavat vastailla toistensa mielipiteisiin. "Juhan-Kustaa' m. m. sanoi, että "toisten mielipiteisiin vastaaminen on välttämättömän tärkeää voimistelua". Niinkuin se onkin. Ei siinä mitään menetä, vaikka sanoo eriävän mielipiteensä, niin että sen toisetkin saavat tietää. Allekirjottanut on tämän kilpailun aikana joutunut kosketuksiin kaikenlaisten piikkikasvien kanssa, mutta eivät ne ole kovin vaarallisia, kun tietää, miten sellaisten kasvien kanssa on meneteltävä. — A. P.

Arvostelijain kilpailua.

Niin, sitä kirjotuskilpailua on ollut nyt jo pitemmän aikaa. Toverin palstoilla ovat kilpailijat näyttäneet kykyjään, ja niitä on arvosteltu monelta taholta, ja on niissä ollut arvostelemistakin, sillä nyt kilpailun aikana on ilmestynyt hyviäkin kirjottajia, joitten kirjotuksia ei ennen kilpailua näkynyt useinkaan. Se on hyvä, että ovat ottaneet osaa tähän kilpailuun. Sillä on se saatu siksi, mitä siitä piti saadakin. Toveri on saanut uuden elämän. Niinkuin sanoin, paljon on arvosteltu ja arvostelijain arvostelusta voi nähdä arvostelijan mielenlaadun ja kehityksen. On ollut arvostelijoita ja irvistelijöitä, jotka näyttävät arvostelevan vaikuttaakseen edeltäkäsin jo palkintotuomareihin, kuten esim. Jussin kaima näytti käyttävän arvostelukykyään Toverin palstoilla ja väärin tuomitsi tutkimatta asiaa. Olisi ottanut selvän, se olisi ollut miehen työ. — T. T. S.

* * *

Kun seuraavalla kerralla tavataan, ovat kilpailijat menneet, mutta saanen toki luottaa siihen, että eivät kaikki juokse kokonaan pois, vaan pistäytyvät edelleenkin visiitille, — elleivät muuta varten, niin kysäsemässä miten asiamiehet toimivat. Nyt näyttävät osastot olevan niin kiireissään asiamiestoimen järjestämisessä, että vain muutamat ovat muistaneet panna kirjallisuustoimikuntansa toimimaan. Mutta sittekin on tilaajamäärä mennyt kirjotuskilpailun ajalla huomattavasti ylöspäin, kuten pitikin.

Juhan-Kustaa.